

Ч. 311. 3) снимаю, сдираю (чешую): Триста змеи си сряли (фърлетъ). Я ламия си ду златни луспи мѣкне, Пу змеюве ги фърле И си ги съ тахъ убива. *D. S. 8, 6—9.* 4) вытаскиваю, убираю (лукъ): Закъснѣлый лукъ ся мѣкне. *Л. Д. 1870 р. 186.* (Прѣзь Юлій) мѣкне ся вещь кромидъ—лукъ, чесновъ—лукъ и краставицы-ты и на тѣхно мѣсто разсаждатъ ся зеліе, прасъ—лукъ, раповъ и други зимны растенія. *ib. p. 185.* **Мѣкнѣ са** тащусь, плетусь: Стѣреца едва, едва са мѣкне.

Мѣмкамъ Мѣнкамъ *ил. дл.* запинаясь, мямлю.

Мѣмрѣ *ил. дл.* 1) выговариваю, упрекаю: Не бди благодаренъ да мѣмришь ты, които сѣ направили погрѣшки, но задръжй оныя, които има да направятъ. *II. 2.* Прѣчь-тъ ѿ мѣмрѣль (лисицѣ-тъ) зачѣто не си стояла на хорта-та. *Сб. 9.* Колко-то тамъ на работата и да я сѣдиле, колкото и да ѿ мѣмрале, колкото и да я псувале, нищо не слѣша. *З. 146.* Немамъ намѣреніе да вы мѣмрѣ за погрѣшката, които сторихте. *T. 12.* Сѣкый другый е длѣженъ да почита царетѣ, даже когато-ты мѣмре (*même en les reprenant*). *T. 187.* 2) ворчу; заговариваю (*син. бѣбрѣ*): Баба-та растрива на болний-тъ, урчасалий-тъ, чело-то, слѣши-тъ очи съсь слюнки и мѣмри си така. *Ч. 115.* **Мѣмрене Мѣмраніе** *с. с.* выговоръ, упрекъ: Несторъ обрѣжъ строгитѣ си мѣмранія (*ses graves remontrances*) въ сладостны думы. *T. 267.*

Мѣмѣ *ил. дл.* тоже что мамѣ: Аманъ може, ти съ мола, Не ме мѣми, ги зевай ме, Не ме чини да полуда. *М. 446.*

Мѣна *с. ж.* тоже что манѣ: Чисти понедѣльникъ. Слѣдъ сырны заговѣники въ понедѣльникъ: огонь не кладѣтъ, паницы не мыятъ, ястіе не готвятъ, хлѣбъ не мѣсать,—за да не стане прѣзь лѣто-то сушь и мѣнѣ. *Ч. 57.*

Мѣнастѣръ *с. м.* монастырь: Във горѣте, кѣзват, ѿма мѣнастѣръ светі *Имѣя. Д. 6, 3—4.* Дѣто Марійка гореше Бѣл се мѣнастѣръ лѣжше, Дѣто буля ѿ гореше Черно си кѣрѣж тичеше. *Д. 44, 46—49.*

Мѣнинѣи (**Мѣненки Мѣнанки**) **Мѣнинка Мѣнинко** *пр. ум.* отъ малѣкъ: „И птичка-та е мѣнинка, Ала си гнѣзду извива, И си птиченца взмѣща“. *Ч. 263.* Черно мѣнинко царя отъ постелѣж дига?—Бѣлха. Червено мѣнинко царя отъ пѣтя отбива?—Ягода. *Ч. 118.* „Аз имам до девет сина, До девет сина и една дѣщеря, Най-мѣненкія ми ѿ Дало. *Д. 30, 23—25.* Море момиченце мѣнанко. *М. 325.* Па си-ленъ пожаръ гореше, Нѣ во пожаръ пѣщехме, Мѣнѣвки (орли) во вѣти гнезда. *М. 140.*

Мѣнинко *нар. въ смыс. сущ.* немножко: Чивѣка, като ѿ носеше, отчюпнѣ си мѣнинко отъ турѣ-тъ, да я види какво е. *Ч. 247.*

Мѣнинъ Мѣнина Мѣнино *ум.* отъ малѣкъ (только въ на-